

Samarbejde med frivillige

Gode råd til kommunale projektledere

Samskabelse er det nye sort, og alle kommuner med respekt for sig selv ønsker selvfølgelig at være med på bølgen. "Vi vil gerne være tæt på borgerne og udvikle tiltag i tæt samskabelse med disse", sådan kunne der typisk stå på en kommunal hjemmeside, men hvordan man så gør det, og hvad det kræver – både overordnet og helt lavpraktisk bliver hurtigt meget "fluffy".

I denne lille korte guide med 6 gode råd til den kommunale projektleder om samarbejde med frivillige tager vi udgangspunkt i vores erfaringer fra projektet Sikkert Seniorliv.

1. Gør dig klart, hvad formålet og udbyttet skal være med samarbejdet

Som beskrevet ovenfor er samskabelse det nye sort, og derfor kan man som organisation og projektleder hurtigt tænke "So ein Ding müssen wir auch haben". Men samskabelse skal ikke være noget, vi bare kan vinke af i vores projektbeskrivelse – det skal give mening, og vi skal investere i det. Derfor skal man gøre sig følgende klart:

Giver det mening at inddrage civilsamfundet i det her projekt?

Hvorfor giver det mening?

Hvad er det, vi forventer civilsamfundets rolle skal være her?

Er vi selv villige til at give køb på vores suverænitet i forhold til opbygning og indhold af projektet?

Vil vi afsætte de ressourcer og den tid, der skal til?

Det siger næsten sig selv - hvis du gør, som du plejer, får du samme resultat, som du plejer. Hvis vi vil samskabelse, må det være, fordi vi har gjort op med os selv og organisationen, at vi gerne vil have nogle nye input, se tingene med en ny vinkel og nå længere ud, end hvis vi kun ser med de kommunale briller.

2. Afklar roller og forventninger

I ethvert projekt er rolleafklaringen en vigtig proces, men endnu vigtigere bliver det, når vi bevæger os uden for de vante projektrammer. Grænserne mellem det kommunale og civilsamfundet er helt klart under udvikling i disse år, og vi oplever, at grænserne hele tiden udfordres. Derfor er det i særlig grad vigtigt at gøre sig klart, hvilke opgaver vi hver især både KAN og SKAL påtage os. Denne drøftelse og overvejelserne bag bør tages op med jævne mellemrum, efterhånden som projektet skrider fremad.

3. Rammer og projektorganisering

Som et led i rolleafklaringen er det vigtigt at skabe en struktur og organisering, som understøtter dette.

Ud fra de erfaringer vi har gjort os gennem projektperioden, vil vi anbefale følgende projektorganisering i forbedringsprojekter med frivillige:

Forbedringsteamet skal bestå af de frivillige og medarbejdere, som skal lave konkrete afprøvninger. Opdel evt. teamet i mindre arbejdsgrupper, som kun forholder sig til og arbejder med egne afprøvninger.

Etablér eventuelt en følgegruppe med repræsentanter fra frivillige sociale foreninger og andre civilsamskindsaktører, som f.eks. kan bidrage med en særlig viden på området og være med til at sige det højt og brede det ud. Følgegruppen har ikke beslutningskompetence, men bruges løbende til sparring, input, råd og vejledning inden opstart, under forløbet og i evalueringen af projektet.

For at bygge bro og netværk på tværs af frivillige og kommunale aktører kan man 1-2 gange årligt afholde en opsamlingsworkshop, hvor både forbedringsteam og følgegruppen mødes og erfaringsudveksler.

4. Metoder

At arbejde med specifikke metoder giver ofte god mening i den fagprofessionelle verden, men ikke altid i den frivillige. Forbedringsmodellen har ikke været meningsfuld at bruge for de frivillige, og som projektledere har vi derfor brugt lang tid på at oversætte og dataindsamle for de enkelte frivillige. Med fordel kunne man have brugt en light udgave af Forbedringsmodellen:

Lav mundtlige PDSA'er frem for skriftlige.

Overvej om og hvor, det giver mening at samle data og i hvor lang tid. (I en opstartsperiode kan det give mening at samle data, men hvor længe?)

Det vigtigste er at prioritere at have "snakkene" om data: Hvad gør I? Hvad sker der? Hvad siger det noget om? Hvad kan I gøre anderledes?

Hav respekt for de frivilliges særlige måde at arbejde på og de metoder, de gør brug af. Husk, at det trods alt er lykkedes for dem både at iværksætte og drive forskellige former for indsatser – UDEN kommunal indblanding.

5. Tid, kommunikation og teamsamarbejde

Når vi bevæger os uden for den kommunale arena, er der andre spilleregler. Her hersker andre "sandheder" og disse spilleregler og "sandheder" kan ikke nødvendigvis puttes ned i den konventionelle kommunale projektbeskrivelseskabelon med fastlagte leverancer og milepælsplaner. Derfor kræver det tid at tale sig ind på hinanden og åbne op for de "sandheder" og spilleregler, vi hver især har og afstemme forventninger. Ellers er der risiko for, at vi ikke arbejder videre sammen, men bare sideløbende.

Overvej, hvordan du kommunikerer. Det er vigtigt at tilpasse din kommunikation og kommunikationskanaler til den målgruppe af frivillige, du samarbejder med. I forhold til de ældre frivillige er det fint at bruge mail til info, men hvis du ønsker aktive tilbagemeldinger, bør du prioritere at ringe eller mødes.

Når man mødes, så tag væk fra de kommunale bygninger og ud på deltagernes hjemmebane. Det giver en øget forståelse for hinanden, fordi det afføder en hel masse spørgsmål og svar om deltagernes hverdag. På den måde øger vi forståelsen for hinanden og de verdener, vi kommer fra.

Det at være uden for kommunens lokaler afføder så for mange den næste store udfordring - nemlig brug af AV-udstyr og PowerPoint, som der sjældent er mulighed for at bruge uden for kommunens lokaler. Den manglende brug af PowerPoint erstattes til gengæld af nærvær og gode gensidige dialoger. Det ER en anden måde at drive møder på, men det er vigtigt, at det ikke bliver for højtragende, FOR kommunalt – for så står de frivillige af – det gider de ikke at bruge deres tid på.

Det er vigtigt at have respekt for, anerkende og værdsætte de frivillige deltageres indsats. De er ikke en del af projektet, fordi der hver måned går løn ind på deres konto. De er heller ikke med, fordi deres leder har bedt dem om det, eller fordi det er et vigtigt trin på karrierestigen – de er KUN med, fordi de mener, at arbejdet er værdifuldt, meningsfuldt og vigtigt.

Gode råd og fif!

Tag dig tid til kaffemøder - det er en god investering!

Lad være med at komme med en stram dagsorden i begyndelsen – den bliver ikke overholdt. Vi er nødt til at bruge tiden på at skabe relationerne, før vi går i gang med arbejdet.

Sæt god tid af til mødet og forsøg at holde kalenderen åben efter mødet – så er der tid, hvis det trækker ud.

Grib knoglen frem for mailen!

Drop PowerPoint og post-it-øvelser.

Det behøver ikke at være store ting, men små gestusser; at medbringe kage eller brød til møderne, at skrive et personligt julekort og så huske at sige tak for indsatsen, når lejligheden byder sig.

Husk at fejre de små succeser!

6. Hav is i maven – det betaler sig!

Når man som projektleder engang imellem sidder og river sig i håret over manglende fremdrift, over mange kaffemøder, som man endnu ikke har set bære frugt, eller man føler, at man gentager sig selv, så pust ud – hav is i maven! Det skal nok blive godt og i sidste ende betaler alle møderne og alle snakkerne sig. Når man først har etableret forholdet, er der ikke mange så virkelystne og initiativrige som de frivillige ildsjæle, og de bringer mange nye og spændende perspektiver ind i de indsatser, der sættes i værk.

De tiltag, vi udvikler sammen, bliver langt mere bæredygtige og borgernære.

Udarbejdet af Karin Madsen og Sissel Skivinger Dyrving, udviklingskonsulenter, Sundhed & Omsorg

**FAABORG-MIDTFYN
KOMMUNE**

*Sammen skaber vi det
bedste sted at bo*

**FAABORG-MIDTFYN
KOMMUNE**

*Sammen skaber vi det
bedste sted at bo*

S!kkert Seniorliv